

dicantes, nisi sint Curati, seu Parochi, p. 24. n. 167. Nec ejus statutis ligantur, ibid. Superiores, & Religiosi parvorum Conventuum vocati tenentur Synodo dioecesana interesse. ib. n. 168. Synodus Provincialis nihil potest statuere contra Concilium generale, & Regularium privilegia. p. 25. n. 170.

T

Tactus impudici quinam sint, & quam spēciam malitia contrahant. p. 228. n. 2188. Quando à peccato excusantur, ib. n. 2189. Tactus, & aspectus, qui causant commotionem spirituum vitalium, quando sint peccatum mortale, ib. n. 2190. ad 2194. Tentatio Dei quid sit, & quotuplex, p. 166. n. 1536.

Thesaurus quid sit, p. 204. n. 2304. Si inveniatur casu in fundo proprio, est inventoris, ib. Si in alieno, dimidium est inventoris, & dimidium domini fundi, ib. Si inveniatur arte magica, totus est fisci Regis, & quando, ib. Si in loco publico vel sacro: dividī debet cum fisco vel Prælato, cujus est locus, ib. Si non casu, sed data opera quis sine licentia domini effodiens eum inveniat in fundo alieno, tenetur totum reddere domino, & quomodo, ib. Pro foro externo attendendæ sunt pragmaticæ, ib. Sciens in alieno fundo esse thesaurum, potest fundum communi pretio sine ullo onere entere, p. 241. n. 2305.

Terragium quid sit, & à quonam attendi debet quantitas ipsius solvenda, p. 264. n. 2506. ad 2508. Plura quæsita expenduntur circa ipsum, ib. n. 2509. ad 2513.

Testamentum quid sit, & quando revocari potest, p. 266. n. 2518. & 2519. Quinam testari possint, & debeant, p. 267. n. 2520. Codicillus quid sit, & quinam possint testamenta & codicillos revocare, p. 274. n. 2599. ad 2602. Substitutione fidei commissaria, ib. n. 2603. ad 2605.

Testis falsus ad quid teneatur, pag. 296. n. 2784.

Tristitia inordinata de bono alterius est invidia, p. 41. n. 315.

Turpum lectio curiositatis causa est venialis, si non adsit periculum delectationis venereæ, aut scandalum aliorum, p. 228. n. 2194.

Tutor datur pupillo usque ad annum quartumdecimum completum, p. 208. n. 1982.

Tyrannum privata auctoritate occidere quando liceat. p. 218. n. 2084.

V

Vagi tenentur legibus specialibus loci, ubi sunt, p. 24. n. 162. Quantum ad præceptum communionis, v. Communio. Absolutio à reservatis, v. Casus reservati.

Vanagloria quid sit, p. 410. n. 3774. Ex genere

fuo est venialis, & potest fieri per accidentem mortalism, ib.

Venditio, v. Contractus emptionis, & venditionis. Quænam officia fæcularia vendi possunt, p. 265. n. 2515. Venditio electionis ad officium vel ad legatum, ib. n. 2517.

Verba turpia curiositatis, aut diversionis causa, sunt venialia, si non adsit periculum delectationis venereæ, aut scandalum aliorum, p. 228. n. 2194.

Vicarius beneficii non tenetur ad horas, p. 58. n. 503.

Virginitas quid sit, p. 199. n. 1890. Non distinguitur à castitate quoad absolutum, ib. Qui emisit votum virginitatis, integritate carnis voluntariè deperdita, tenetur ad votum, ib.

Virtutes Theologicæ, quantum ad præceptum negativum, obligant semper, & pro semper, non sic quoad affirmativum, p. 9. n. 287.

Vita communis in quonam consistat, p. 114. n. 1082. Regulares & Moniales non possunt sine mortali recusare vitam communem, si Superiori velint illam erigere, ib. n. 1087. ad 1099.

Voluntatem habens omittendi Divinum Officium aut auditionem sacri die festo etiam si mutata voluntate recitet, aut audiat sacram, mortaliter peccat peccato interno, p. 27. n. 184. & 185. Qui unico voluntatis actu statuit omittere Divinum officium per mensem, aut annum, vel jejunium per totam Quadragesimam non committit tot numero peccata, quot sunt dies, sed unum, p. 408. n. 3750.

Votum quid sit, p. 189. n. 1785. Ejus divisio, p. 190. n. 1791. Conditio in votis apponi solita, quænam reddat votum absolutum, aut nullum, ib. n. 1792. ad 1796. In voto poenali, p. 191. n. 1797. Assignatur regula, ib. n. 1799.

Metus in votis, quando reddat votum validum, ib. n. 1800. ad 1801. Materia ad hoc, ut votum sit validum, quænam debet esse, p. 194. n. 1802. ad 1818. Obligatio voti à quonam pendeat, & à quanam materia cadat obligatio sub mortali, p. 193. n. 1819. ad 1864. Religiosus creatus Episcopus, quantum ad vota, v. Religiosus. Interpretatio voti est strictè facienda, pro cuius intelligentia plura quæsita resolvuntur, p. 198. n. 1881. ad 1900. Dubium in votis, p. 201. n. 1902.

Obligatio voti cessat ex natura rei, & quando, p. 202. n. 1906. ad 1914. Auctoritate humana cessat votum, & per quid, ib. n. 1915. Commutatio voti quid sit, & quænam vota possunt commutari, & à quibus, ib. n. 1916. ad 1926. Causa commutationis, p. 203. n. 1927. ad 1930. Praxis commutationis in omnibus votis, p. 204. n. 1931. ad 1956.

Di-

Dispensatio voti quænam sit, & quænam cause ad ipsam requirantur, p. 207. num. 1957. & 1958. Quinam possint vota dispensare, & quæ, ib. n. 1961. ad 1971. Irritatio voti quid sit, & quotuplex, p. 208. n. 1972. & 1973. Ad indirecte, & directe irritandum, quid requiratur, ib. n. 1975. Quinam possint irritare vota, & quæ, ib. n. 1976. ad 1997. Ratificatio voti ut habeatur, & novam obligationem inducat, tria requiruntur, p. 209. n. 1984. Vota reservata Pontifici, quænam sint, & quando reservata, p. 211. n. 1998. ad 2018. Usuarius habet jus utedi, & si ab ipso impeditatur,

potest illud ex justitia exigere, p. 239. n. 2292. Usura quid sit, p. 249. n. 2392. Assignatur justi tituli, quibus accipi potest lucrum in mutuo sine usura, ib. n. 2393. ad 2418. Quinam sint, v. Mutuum. Usus facti quid importet, p. 239. n. 2292. Differt ab usuario, ib. Ipsum habent Religiosi omnes in particulari; Franciscani verò, tam in particulari, quam in communii, ib. Usus fructus quid sit, p. 239. n. 2290. Usufructarius quando potest usumfructum sine consensu proprietarii alienare, & quinam fructus ad proprietarium spectent, p. 240. n. 2295. ad 2299.

INDEX RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM,

Quæ in secundo Tomo de Denunciatione ad Monitoria Papæ, & Episc. ad Edicta Inquis. & pro Confessariis Sollicitantibus continentur.

Litt. P, paginam; N, numerum marginalem designat.

Absolutio pro apostatis à fide, potest à quolibet confessario dari, si fidem tantum exterius negaverint, pagina 549. n. 230. Confessarii sollicitantis potest à quilibet simplici Confessario dari, p. 599. n. 601. In Diœcesi Neapolitana est casus reservatus, ib. Data mulieri ab ipso sollicitante, p. 601. n. 607. ad 611. Elapso termino, p. 704. n. 637. Non debet dari à Confessariis mulieri, antequam ipsa denunciet, ib. n. 638. Qui omisit denunciationem, sed poenitens accedit modo ad Confessarium promittens denunciare, non potest absolvi, nisi denunciet, ib. n. 640. Qui incidit in excommunicationem ob omissam denunciationem, non potest à quilibet Confessario absolviri, bene verò virtute Bullæ, aut à Regularibus virtute privilegiorum, ib. num. 641. Qui denunciare neglexerunt, in omnibus casibus Inquisitionis, quando postea denunciant, non tenentur Inquisitoribus negligentiam fateri, nec cum eis pro absolutione confiteri, p. 605. num. 642. Mulier sollicitata, quamvis incidat in excommunicationem ob omissam

denunciationem, extincto onere denunciationis potest absolvi virtute Bullæ, aut à Regularibus, ibid. n. 642. Superveniente legitimo impedimento, potest pariter ab iisdem absolviri, vel virtute Bullæ, sed cum reincidencia, ib. num. 643. Absolutio sola tollit censuram, p. 505. n. 52. Actio Inquisitorum procedendi contra hereticum defunctum quoad ejus memoriam damnandam, & statuam comburendam, nullo temporis spatio præscribi potest, p. 536. n. 245. Quoad bona confiscanda, præscribi potest spatio 40. annorum, ib. Adjudicatarius quando teneatur ex vi monitorii ad restituendum, revelandum, p. 516. n. 138. ad 157. Adjudicatarii interesse ratiocinari solet ad septem pro centum, dummodo sit verum, & reale. p. 520. n. 149. Adjudicatio facta virtute paeti ad discursum quotuplex sit, p. 516. n. 138. Ut sit facta cum lœsione enormissima, sufficit, ut excessus dimidiij justi pretii sit unius nummi, ib. Adyenæ in aliquo loco per modum transitus commorantes non ligantur censuris per modum legis, pag. 526. n. 206. Ligantur tamen censuris lati per monitorium, ibid. num.

n. 207. Post commissum delictum si è loco discedant ante publicationem monitorii, & redeant ad propriam diocesim, Episcopus proprius tenetur citare, & quando, ib. n. 208.

Egyptianæ malam vel bonam divinantes fortunam, possunt ab Inquisitoribus puniri, p. 552. n. 251.

Angelorum nomina ignota presumuntur pro tacita dæmonis invocatione, pag. 553. n. 256.

Apostata à fide, si tantum exteriùs fidem negaverint absque errore in intellectu, in foro conscientia non incurruunt excommunicacionem Bullæ Coenæ, p. 549. n. 230. Possunt absolvī à quolibet Confessario, ib.

Appellatio à decreto de Monitorio, p. 502. n. 25. Appellatione pendente testes non tenentur revelare, ib. n. 26.

Astrologia judicaria quid sit, p. 551. n. 144. 7. Est prohibita, ib. n. 245.

Augurium quid sit, p. 551. n. 244. 8.

Beatificatio differt à canonizatione, & per quid, p. 559. n. 312. Per ipsam fit absolument, & completum judicium, quod vir Dei sit in gloria, ibid. De fide est, in ea Romanum Pontificem errare non posse, ib. n. 309.

Blasphemia quid, & quotuplex sit, pag. 547. n. 210. & 211.

Blasphemia non est vocare amasiam Deum aut Idolum suum, p. 548. n. 212.

Blasphemæ non sunt istæ locutiones, scilicet *Puerana di Dio*, subdendo postea, *Bacco*, *Santa Dia*, relictō volo, ib. n. 215.

Blasphemæ sunt dicere *Fata di Dio*, ibid. n. 214. Per l'animæ di Dio, intelligendo de Deo, ut in se, ibid. n. 215. Renego S. Petrum, ib. n. 216. Proferre verbum destrutivum Virginitatis Matris Dei, aut alterius Sanctæ, est blasphemia hæreticalis, ib. n. 217.

Blasphemia quæcumque, etiam ex joco prætata, est mortalis, ib. n. 219.

Blasphemi hæreticales in Inquisitione Romana censentur suspecti de vehementi, pag. 548. n. 220. In Inquisitione Hispanæ regulariter habentur suspecti de levi, & quando de vehementi, ib.

Bona, in quibus homo pati potest damnum, quot sint, p. 513. n. 113.

Bonum altioris ordinis præferri debet bono inferioris ordinis, ib.

Bona Castrænsia, quasi Castrænsia, Adventitia, & Proficitia, quænam sint, pag. 522. n. 168.

Bona Parapheritalia uxoris scienter cum hæretico contrahentis non cedunt fisco, ib. n. 169. Bona hæretici confiscata, quænam debeant esse, p. 521. n. 161. ad 171. Quænam bona Clericorum subjiciantur fisco, p. 522. n. 170.

Bona Religiosi hæretici non subjiciuntur fisco, ib. n. 171.

Bonorum confiscatio est una ex poenis hæretis formalis, p. 521. n. 158.

Bullæ, & decreta circa sollicitationem, pag. 578. n. 482. ad 484.

Bulla Gregorii XV. est norma, & regula in hac materia, p. 579. n. 484. Bullarum finis, ib. n. 486.

C

Canonizatio differt à Beatificatione, & per quid, p. 559. n. 312. In ea Romanus Pontifex errare non potest, ib. n. 309. Casus reservati Pontifici differunt à reservatis Episcopo, & per quid, p. 557. n. 292. In casibus reservatis Pontifici culpa non est reservata, nisi cum excommunicatione conjuncta, ib.

Censura non tollitur, nisi per absolutionem, p. 505. n. 52. Lata per modum legis non incurrit in aliena Diocesii, p. 526. n. 201.

Confessarius sollicitans potest à quolibet simplici confessario absolvī, p. 599. n. 601. Non tenetur monere poenitentem à se sollicitatam ut denunciet, p. 601. n. 609. Tenetur monere denunciationem aliorum, p. 597. n. 589. & p. 605. n. 645. & 648. Quando denunciandus sit Confessarius. v. Denunciatione. Denunciare debet Confessarius, illum qui ad confessionem accessit cum animo non confitendi peccata, sed inducendi ipsum ad hæresim, p. 543. n. 280.

Confessionis locus triplex, p. 588. n. 526. ad 528. Ut onus denunciationis habeatur, in quonam ipsorum requiratur confessio, ib. n. 529.

Confiscatio bonorum est una ex poenis hæretis formalis, p. 521. n. 158. Est poena latæ sententia, ib. n. 159. Super quibus bonis fieri debet confiscatio, ib. n. 161. ad 173.

Contractus est conventio ultro citroque obligatoria, p. 518. n. 141. In eo possunt apponi poenæ, p. 520. n. 151.

Correcțio fraterna, quando præmittenda sit, p. 509. n. 89. ad 97. In delictis ad Sanctum Officium spectantibus, tam si sint de hæreti formalí, quam sollicitationis, & suspecta de hæreti, non est præmittenda, p. 602. n. 613. ad 616.

Crates monialium, quando confessionaria dicantur, p. 589. n. 532. Credimus quando cedit fisco, p. 523. n. 173. Crimina publica, seu exceptuata, & privata, p. 506. n. 62. ad 95. Crimen occultum in jure quodnam sit, p. 507. n. 72. Crimina immania quænam sint, p. 506. n. 62. Crimina difficultis probationis quænam sint, p. 509. n. 87. Culpam sequitur poena, p. 544. n. 288. Qui excusatur à culpa mortali, excusatur à poenis, ib.

Decretum Alex. VII. ad Sanctum Officium spectans, p. 536. n. 242. Delicta ad S. Officium spectantia quænam sint, p. 529. n. 226. & p. 531. n. 229. ad 235. In ipsis an sit permittenda correctio, v. Correctio.

Denunciatio paterna in visitationibus non est facienda, si speretur emendatio, p. 509. n. 40. Denunciatio quoad monitoria, v. Reuelatio. Capita denunciationis in sollicitatione sunt septem, p. 585. n. 517. In Regnis Hispaniarum, tam in causa sollicitationis, quam in ceteris causis fidei, denunciatio fieri debet solis Inquisitoribus, p. 602. n. 619. In aliis regnis, ubi consuetudo, & tale privilegium non adest, fieri potest solis Episcopis, ib. n. 620. Terminus pro denunciatione facienda pendet ab edicto Inquisitorum, p. 603. num. 631. Dies termini non computantur in termino, ib. n. 632. Qui ignoravit publicationem editi, quando teneatur denunciare, pag. 604. numer. 633. Mulier quæ scivit editum, sed fuit impedita, probabilius est, quod teneatur statim denunciare, ibid. num. 635. Idem dicendum venit, si prævideat impedimentum futurum, ib. n. 636. Termino culpabiliter elapsò incidit in excommunicationem latæ sententia, ibid. num. 637. Quando postea denunciat, non tenetur suam negligentiam fateri, pag. 605. num. 642. Quinam sint denunciandi, & qui denunciare tenentur, v. Ut sequitur.

DENUNCIANDUS EST

Confessarius sollicitans, p. 578. n. 482. Tractans inhonestam, p. 581. n. 496. In actu confessionis, p. 582. n. 502. Immediate ante, ib. n. 503. Immediate post. ib. Occasione confessionis, p. 584. n. 509. Prætextu confessionis, ib. In confessionario, p. 587. n. 523. Simulans confessionem, p. 590. n. 541. Sacerdos jurisdictione carens, p. 579. n. 485. Si sollicitet mares, foeminas, & pueros ratio-

Examen Ecclesiast.

nis inexpertas, p. 591. n. 495. Etiam si signa sunt venialiter in honesta, ibid. numer. 449. Sufficit effectus attentatus, ib. n. 499. Etiam si mulier consentiat, ib. & p. 595. 124. n. 488. & p. 582. n. 505. Si sollicitet pro alio, ib. n. 501. Etiam si poenitentem sollicitet, ut ipsa cum alia mediet pro fornicatione, ib. n. 504. Qui mulierem ante Crucis signum prævenit, ib. n. 505. Qui statim duxit ad cubiculum puerum, & sollicitavit, p. 783. n. 507. Qui poenitenti imposuit, ut domi nuda ab ipso disciplina afficeretur, ib. Qui statim post confessionem dixit puer: *Veni hodie ad meam dominum*, & tradam tibi chirographum tua confessionis, & eum sollicitavit, ib.

Qui dixit, ut verenda infirma domi ipsi ostenderet, ib. Qui immediatè post confessionem dedit mulieri schedulam sollicitationis domi legendam, ib. & p. 593. n. 567. Minime si mulier non legeret, sed combureret, ib. Qui accedentem pro confessione prævenit sollicitando, p. 583. n. 507. Qui confessionem petentem dissuadet, & sollicitat, ib. & p. 585. n. 518. Etiamsi facte petierit, p. 587. n. 521. Qui vocatus hodie pro confessione, sequenti die accessit, & ea postposita sollicitavit, p. 84. n. 510. Qui invitavit mulierem ad confessionem, & eam venientem prævenit, & sollicitavit, ib. n. 512. Qui non ex compacto, sed verè colore confessionis vocatus à muliere accessit, & provocatus habuit rem, p. 585. n. 514. Qui mulierem pro sequenti die confessionem petentem statim sollicitavit, ib. n. 518. Qui sollicitat in confessionario non simulans, & p. 587. n. 522. & 524. Qui dixit verba in honesta poenitenti, quæ non audivit, sed alia mulier, p. 591. n. 547. Qui foeminam, quæ confessionem petit, cognovit sotipam morbo, aut arte, ib. n. 551. Qui servæ confitenti laudat pulchritudinem dominæ suæ, ut referat, p. 591. n. 556.

Qui dixit: *Si essem secularis, tecum nuberem*, ib. n. 558. Memor esto mei, quia te ex corde diligō, ib. Hac tua peccata cadere me fecerunt in pollutionem voluntariam, p. 593. n. 560. Nolo audire in Confessione, quia amore tui captus sum, ne tibi, & mihi aliquid malum contingat, ib. n. 561. Cur etiam mecum non es humana? ib. n. 565. Veniam in domum tuam, & promitte mihi facere, quod voluero. ib. Qui mulieri sollicitanti dixit: *Deestne locus aut tempus de hac materia loquendi?* ib. n. 563. Qui confitenti desiderium libidinosum dixit: *De hoc agas*

mecum post confessionem. ib. n. 565. Qui petit domum, ut adducat suam concubinam, p. 595. n. 573. Aut ut solus cum sola alloquatur cum muliere honesta. ib. n. 574. Mulier denuncians non tenetur suum manifestare consensum. ib. n. 578.

Est denunciandus, si sollicitatus consentiat, p. 593. n. 575. Etiam si tacuit, nullum dando reprobationis signum, p. 596. n. 580. Si mutuò se sollicitent, ib. n. 581. Si sollicitatus ad unam speciem, sollicitet ad aliam. ib. Si sollicitatus ad factum, renuat, dicens se velle tantum tactibus oblectari, ib. n. 582. Qui audiens in confessione repulsa sibi factam, dixit mulieri: *Et si ille vim tibi intulisset, quid fecisses?* cui illa respondit: *In talis casu cessarem:* tunc Confessarius eam reprehendit, sed postea accessit ad domum, & datis manibus cognovit, p. 597. n. 587. Etiam si statim poeniteat, p. 600. n. 694.

Inquisitor sollicitans est denunciandus S. Sedi, aut Supremo Tribunal Inquis. pag. 603. n. 624. Episcopi, Legati, & Officiales Sedis Apostolicae, Sedi Apostolicae, p. 602. n. 621. ad 623. Generales Ordinum, Inquisitoribus, p. 603. n. 625.

Denunciatus ab uno est denunciandus ab alio, p. 538. n. 251.

Denunciandus est ille, quem post delictum statim poenitet, nisi adsit indelibertatio, p. 600. n. 694. & p. 542. n. 279.

Qui accessit ad Confessarium non animo confundendi, sed inducendi ad hæresim, p. 543. num. 280. Qui semel superstitionem fecit. ib. n. 282. Etiam si non adsit presumptio. ib. n. 283.

DENUNCIANDUS NON EST

Mandans sollicitationem, p. 580. n. 489. Interpres. ib. Non Sacerdos fingens se Sacerdotem, & Confessarium, ib. Mulier sollicitans, p. 581. n. 494. Confessarius, qui ex casuali confessione mulieris cum alio Confessario est eam insecurus, &c. p. 580. n. 492. Qui provocat eam tactibus, dum alteri confundetur, ib. Qui sollicitat ob alia crimina, pag. 581. n. 496. Si sollicitat in aliis Sacramentis, p. 582. n. 492.

Qui ab obtinendam licentiam exeundi è conventu finxit sibi oportere confessionem infirmæ audire, p. 585. n. 515. Qui mulieri ob verecundiam recusanti dixit se ejus confessionem excepturum, ib. n. 516. Qui in scanno sedens post plurimum confessiones mulierem genuflexam loqui volentem sollicitavit, p.

589. n. 537. Qui mulieri sollicitanti dixit: *Est ne hic locus similia loquendi?* p. 593. n. 562. Qui mulieri de turpibus sibi ab alio dictis graviter conquerenti dixit: *Quid caput obtundis? si altus chorus tibi dixisset, non quæsta essem.* ib. n. 566. Quando signa sunt dubia, p. 595. n. 576. Si Confessarius consentiat ob minas, p. 596. n. 583. Si sollicitat filiam confessionis extra calum confessionis, p. 599. n. 601.

Non est denunciandus Confessarius, si puella simplex non percepit tunc, sed post multum tempus, vim verborum, p. 591. n. 546. Qui poenitenti de turpi desiderio se accusanti dixit: *Si quis tibi daret pecuniam patræ ne quod cupiebas?* & ipsa respondit negativè, p. 597. n. 588.

Denunciandus non est Concionator aut alius malam propositionem ex inconsideratione proferens, p. 540. n. 259. Nec qui excusat à culpa mortali, p. 544. n. 288. Nec Superior, qui omisit legere decreta ad S. Offic. spectantia, nisi prius monitus, p. 550. n. 237.

DENUNCIANDUS AN SIT

Confessarius, qui dum audiebat confessionem unius, fecit signa inhonestata alteri, p. 587. n. 525. Qui posuit in confessionario non Sacerdotem, ut per se sollicitaret, p. 580. n. 491. Qui immediatè post dixit: *Expecta me paulisper,* interim se divertit, redit, & sollicitavit, p. 583. n. 506. Qui dixit puer: *Veni hodie ad meam domum, & tradam tibi chirographum confessionis.* ib. n. 507. Qui nihil illi dixit, sed postea tulit chirographum, & sollicitavit. ib. n. 508.

Confessarius Monialium, si tractet inhonestia in cruce, p. 588. n. 530. Confessarius, qui laudat de pulchritudine, p. 582. n. 554. Qui suam concubinam objurgavit, p. 593. n. 564. Qui dixit, *Expelta me hodie domi tua, quia habeo tecum loqui,* p. 592. n. 557. Si consentiat sollicitationi mulieris arte dæmonis, p. 597. n. 186. Qui post auditam confessionem accedit ad domum, & sollicitat, p. 582. n. 53. & p. 584. n. 511. Qui vocatus à muliere ægrotam se fugente, ex compacto ad confessionem accessit, & rem habuit, p. 585. n. 513. Si mulier non ex compacto vocet Confessarium fingens velle confiteri, &c. ib. n. 514. Qui post confessionem misit in dominum mulieris lenonem, aut litteras sollicitationis, p. 593. n. 568. Qui dedit donum insolitum, p. 594. n. 569. Qui consuluit homicidium viri. ib. n. 571. Qui dedit poenitenti pecuniam, ut tribuat suæ meretrici, ib.

n. 572.

n. 572. Qui confessionem petentem dissuaserit ex malo fine, & postea accessit ad ejus domum. p. 586. n. 520.

DENUNCIARE NON TENETUR

Confessarius sollicitans non tenetur denunciare se ipsum. p. 581. n. 493. Non tenetur sciens si Confessarius est mortuus. p. 598. n. 595. Quando principalis excusatur. ibid. Si timet grave malum sibi aut suis. p. 599. num. 599. Pater, Mater, Filius, Frater excepto criminis hæresis formalis. ib. & p. 541. n. 270. Si Confessarius confessus sit aut convictus. ib. n. 600. Si se exculpat coram Inquisitore. p. 598. n. 595.

DENUNCIARE TENETUR

Poenitens, etiam si Confessarius semel sollicitaverit. p. 597. n. 589. Qui vidit, aut audivit. ib. Qui scit ex auditu immediate. ib. Qui audivit à fide levibus. p. 598. n. 501. Ex auditu mediato. ib. n. 593. Qui probare non potest. ib. n. 596. Etiam si sciat sub secreto naturali, aut juramento, minimè sub sigillo sacramentali. p. 499. n. 597. aut consilio. ib. n. 598.

Tenetur personaliter. ib. n. 599. Etiam amicum. p. 599. n. 599. Etiam si Confessarius sit motus ex fragilitate. p. 600. n. 603. Etiam si credat esse emendatum. ib. n. 605. Etiam si sit elapsum tempus, & mulier fuerit ab ipso sollicitante absoluta. p. 601. n. 607. Etiam si edictum non publicetur. p. 602. n. 617. Nulla præmissa correctione fraterna. p. 601. n. 612. Moniales, & quæ verentur. p. 599. n. 599. Quando principalis denunciat, aut denunciare non vult. p. 498. n. 594.

IN DELICTIS S. OFFICII

Denunciare tenentur omnes etiam Regulares, & suos subditos. p. 537. n. 248. Reges. p. 538. n. 252. Viator, & advena. pag. 539. n. 353. Si delictum sit occultum, & probari non possit. p. 540. n. 260. Si sciat ex secreto naturali sub juramento. ib. n. 261. Excepto secreto sacramentali. ib. n. 262. Qui scit ex aliis. ib. n. 263. Etiam fide levibus. ib. n. 264. Non tenetur quis denunciare hæreticum in locis, ubi sunt permixti cum Catholicis. ib. n. 265. Nec hæreticus se ipsum. p. 542. n. 273.

Tenetur quis cum gravi periculo vitæ, &c. denunciare hæreticum, minimè suspicatos. p. 540. n. 266. & 267. Filius patrem hæretorum.

reticum. p. 541. n. 268. Sic conjuncti. ibid. n. 270. Minimè extra hæresim formalem. ib. n. 271. Complex complicem in casu hæresis, minimè in aliis delictis. p. 542. n. 275. Hæreticum emendatum. ib. n. 278. Minimè qui eum audit sacramentaliter. p. 543. n. 281. Impedimento durante, non tenetur quis denunciare per alium. p. 603. n. 643. Divinationis quid sit. p. 551. n. 243. Divinationis species decem. ib. n. 244. Dos uxoris scienter cum hæretico contrahentis cedit fisco. p. 522. n. 169. Donatio ante acceptationem. p. 515. n. 132. Sine insinuatione est nulla. p. 516. n. 133. Ante traditionem. ib. n. 135. Omnium bonorum est invalida. p. 518. n. 141. Excendens valorem quingentorum nummorum aureorum sine insinuatione facta est nulla. ib. Factæ ab hæretico à die commissi delicti ante diem sententiae valent, at non sunt firmæ. p. 521. n. 160. Revocantur ob ingratisudinem donatarii. p. 616. n. 136. Dubietas in criminis hæresis orta ex tentatione, quando non sit peccatum mortale, vide Hæresis.

E Dictum Inquisitionis universalis Romanæ: p. 529. n. 226. Inquisitionis Sicilæ. p. 530. n. 227. Edictum Inquisitionis est perpetuum. p. 536. n. 240. Intendit emendationem, & punitionem. p. 542. n. 278. Differunt ab Edictis Episcoporum. p. 536. n. 242. Emendationis signa an à denunciatione excusat. p. 600. n. 606.

Episcopus potest monitoria edere, & quando. p. 499. n. 1. Plura de ipso, v. Monitoria. Episcopus sollicitans cui sit denunciandus, v. Denunciatio.

Excommunicatio Bullæ Coenæ contra legentes libros hæreticorum. p. 560. n. 339. & p. 565. n. 353. Excommunicatio Indicis, & Pii Quarti. p. 561. n. 321. Non deber ferri pro veniali. p. 501. n. 13.

F

Fautores hæreticorum incurront in excommunicationem Bullæ Coenæ, & sunt denunciandi. p. 544. n. 286.

Filius seu hæredes, ut bona hæretici defuncti præscribant, quid requiritur. p. 536. num. 246. Filius non tenetur denunciare patrem, v. Denunciatio. Tenetur denunciare Patrem hæreticum. ib.

Filia confessionis à Confessario sollicitata, extra tamen casum confessionis, non debet Confessarium denunciare. p. 599. n. 601.

Fiscus quoad bona hæreticorum, v. Bona hæreticorum.

Yy 2

Fo-

Forus internus iuvat pro externo, & quando. p. 544. n. 288.

Frater non tenetur denunciare fratrem, v. Denunciatio. Tenetur tamen in crimen hæresis formalis. p. 541. n. 270.

Fructus ex bonis, quæ cedunt fisco, percepti tempore medio inter diem patrati delicti, & sententiam, sunt ipsius hæretici. p. 522. n. 163. Data sententia, fructus, quos non consumpsit, sunt fisci. ib.

Furtum concubina quando inducit obligationem restitutionis rei ablatæ à suo amico, & revelationis, si monitorium sit editum. p. 515. n. 525. ad 128. Quantitas ad mortale. p. 500. n. 10.

G

Geomantia est species divinationis. p. 551. n. 244. 2. Fit per signa, & puncta in corpore terrestri. ib. Est prohibita. ib. n. 245.

Gener & Nurus non tenentur denunciare Socerum ex vi monitorii Papæ, & Episcopi. p. 503. n. 41. Communicando cum Socero excommunicato vitando non incurruunt excommunicationem. ib.

Generales Ordinum sollicitantes cui sunt denunciandi, v. Denunciatio.

H

Hæresis quid sit. p. 539. n. 258. Ad S. Officium spectans, quænam sit. p. 595. n. 281. Interna quæ. ib. Interna potest à quolibet Confessario absolviri etiam sine Bullæ. ib. Externa quæ. ib. n. 282. Ista est reservata, ita ut neque virtute Bullæ, neque Jubilei, possit absolviri, nisi talis facultas expressè concedatur, aut in articulo mortis. ib.

Ut Hæresis sit reservata, & poenas incurrat, quatuor debent intervenire conditions, & quæ. ib. n. 282. Qui exterius fidem negat, non est hæreticus, quamvis sit denunciandus. p. 556. n. 283. Rustici, & alii homines simpliciores in locis hæreticorum, qui ratione simplicitatis, & ignorantiae pertinaces non sunt, possunt à Parochi absolviri. ibidem n. 287.

Qui aliquem articulum fidei deliberatè judicat esse dubium, est hæreticus, ib. n. 285. Negativè dubius de aliquo articulo fidei an sit hæreticus, & quando. ib. n. 287. Dubietas extortione cum repugnantia, & displicencia voluntatis, vel non est peccatum, vel ad summum veniale. ib. n. 288. Committens delictum hæresis formalis, ignorans tamen censuram ipsianexam, an excusat ab excommunicatione reservata in Coena Domini. ib. n. 291. ad 296. In causa hæresis Reus

punitur de novo, accidente probatione novi delicti. p. 599. n. 600.

Hæreticorum bona confiscata, quænam debant esse. pag. 521. num. 161. ad 171.

Hydromantia fit per signa apparentia in aere. p. 510. n. 244. 3.

I

Ceterum curare cum oratione sacra, & cum filo delizzo, quo statuta, & brachia extensa ægriter metiuntur, cum aliis circumstantiis, superstitiosum est. p. 555. n. 273.

Idolatria quid sit. p. 551. n. 241.

Ignorantia culpx excusat à culpa. p. 544. n. 287. Ignorantia censura excusat à censura, minimè reservationis à reservatione. p. 537. n. 295.

Vincibilis, & Invincibilis, quænam sint. p. 568. n. 357.

Vincibilis duplex, Crafsa, & Affectata, & quæ sint. ib. n. 376. & 377.

Antecedens, Concomitans, & Consequens, quænam sint. ib. n. 378.

Quænam ex istis excusat legentes, aut retinentes libros hæreticorum à censura. ib. n. 379.

Impedimento durante non tenetur quis denunciare per alium. p. 605. n. 643.

Impotentia physica, aut moralis ad revelationem, & respectivè ad restituendum, excusat à censura monitorii. p. 525. n. 190.

Impotentia physica, & moralis, quando habeantur. ib.

In honesta, ad quæ Confessarius sollicitans est denunciandus, veniunt solum actus venientie. p. 581. n. 496.

Inquisitio generalis, & specialis, quando habeantur. p. 508. n. 80.

Inquisitor sollicitans est denunciandus, & cui. v. Denunciatio.

Interrogatio juridica, quando habeatur. pag. 504. n. 45. Quando quis juridica interrogatione interrogatur, tenetur revelare se ipsum, & complices, ib.

Judex potest procedere contra Reum occultum notoriū criminis per generalem inquisitionem. p. 507. n. 75.

Juramentum de re illicita non tenet. p. 502. n. 31. Ab onere denunciationis non liberatur, si quis promiserit, & juraverit se non denunciare. ibid. Juramentum promissorum non obligat, si pars remittat. p. 525. n. 193.

L

Egati Sedis Apostolicæ sollicitantes, cuñ sint denunciandi, v. Denunciatio.

Læsio enormissima quæ sit. pag. 516. n. 138.

Excessus pretii ut ipsam constitut, quantus debet esse. ib.

LIBRI PROHIBITI.

Prohibere libros quis potest, p. 558. n. 297. ad 301. Materia, ob quam libri prohiberi solent, est quintuplex, ib. sum. 302. finis prohibitionis quinam sit, ib. n. 303. Index librorum prohibitorum tres constituit classes, ib. n. 304. Diferentia inter primam, & secundam classem, duplex, pag. 560. n. 315. ad 318.

Legentes aut retinentes, &c. quando excommunicantur Bulla Coenæ, p. 560. n. 328.

Quando excommunicantur excommunicatione Iadicis, & Pii IV. p. 561. n. 331. & p. 563. n. 341.

Legentes aut retinentes libros prohibitos ob aliam causam, quænam hæresim, non sunt excommunicati, nec de hæresi suspecti, p. 564. n. 349. & p. 577. n. 475.

Omnes sunt denunciandi, p. 364. n. 348.

Legentes aut retinentes libros Astrologiæ, Artis magiciæ, &c. quando sunt suspecti de hæresi, & excommunicationem indicis incurrit, p. 563. n. 339.

Est denunciandus, qui asserit libros ob

aliam causam prohibitos posse retineri, p.

564. n. 350.

Non possunt retineri, antequam expurgentur, ib. n. 351.

Ad excommunicationem Coenæ contra legentes, quinque conditions, p. 565. n. 353. ad 384.

Prima, ut Auctor sit hæreticus, ib. n. 354.

Qui libri excludantur, ib. n. 355.

Secunda, ut contineat hæresim, aut de Religione tractet, ib. n. 356.

Qui librum hæretici unam continentem hæresim legit quoad partem notabilem non continentem hæresim, incidit in censuram, p. 566. n. 358.

Si opus hæretici in plures tomos dividatur, quilegit tomum non continentem hæresim, nec de Religione tractantem, non incidit in excommunicationem Coenæ, ib. n. 359.

Incident tamen, si omnes tomi non sint separati, sed coeant in unum librum, ib.

Si à libro hæretici, unam continentem hæresim, hæresim deleas, adhuc censuram Coenæ incurrit, si eum legas, aut retineas, ib.

Qui legit vel retinet librum hæretici de Religione tractantem, etiam si nullam contineat hæresim, incidit in censuram Coenæ, ib. n. 361.

& 362. Tertia, ut legatur materia notabilis, ib. n. 363.

Lectio unius paginæ quando sit materia notabilis, ibid.

Retentio unius folii, etiam si hæresim contineat, excusat ab excommunicatione Bullæ Coenæ, non sic lectio, ib.

Qui proposuit multum legere, sed paginam non excessit, vel multum retinere, sed mutata voluntate librum confignavit, excusat ab excom-

municatione, pag. 567. n. 364. Retinens per duos dies, aut diu, si expectet opportunitatem consignandi, excusat, ibidem numer. 365. Venditores, qui retinent massam foliorum, an excusat, ibid. num. 372. Nomine libri quid veniat, ib. n. 368. & 371.

Quarta, ut scienter legatur, &c. p. 568. n. 374.

Ignorantia excusans, ib. n. 375. ad 382.

Ignorans censuram, ipsam non incurrit, p. 569. n. 383.

Quinta, ut legatur, &c. fine licentia, ib. n. 384. Urbanus VIII. revocavit licentias, ib. n. 385. & p. 564.

n. 338. Quis concedere possit licentiam, pag. 566. n. 368. & p. 570. n. 392. & pag. 571. n. 399.

Aut legere, pag. 570. num. 391.

An qui eam habet, possit ubique ter-

rarum, ib. n. 393.

Legentes libros hæreticorum quinam dicantur, p. 571. n. 402.

Lectio quid dicit, p. 572. n. 423.

Legens, & non intelligens, à censura excusat, ib. Legentes curiositatibus gratia, aut ob sermonis elegantiam, non excusat, p. 571. n. 415.

In locis hæreticorum non licet legere libros illis, ad quos non spectat tueri fidem in dictis Provinciis publica disputatio-

ne, aut scripto, quamvis sit cum animo er-

rores confutandi; sed solum illis, quibus in-

cumbit, &c. p. 573. n. 427.

A censura excusat, qui librum hæretici alias spè le-

tum, & mente retentum, memoria recitet, p. 571. n. 416.

Non excusat famulus, si legat de mandato domini, si famulus,

quod legit, intelligat, ib. n. 417.

Excusat, si legat de mandato alterius, à quo prudenter grave damnum timet, ib.

Non excusat ipse hæreticus, si suum librum hæresim continentem, aut de Religione tra-

ctantem legat, ib. n. 218.

Si quis consulto legat paucas lineas, ubi est error, ob quem

liber fuit prohibitus, censuram incurrit, p. 572. n. 419.

Audiens alium legentem, an mortaliter peccet, & censuram incurrit, ib. n. 421. ad 425.

Legens, ubi Bulla non est recepta, quando incident in censuram, pag. 573. n. 426. & 427.

Retinentes libros qui dicantur, p. 537. n. 428.

Retinens ad confutandum non excusat à censura, ib. n. 429.

Si nullum cognoscat esse periculum subversionis, non excusat, ib. n. 430.

Non excusat asportantes de uno in alium locum, vel vendentes scien-

ter; fecis si nesciant, ib. n. 431.

Etiam non excusat retinentes in Bibliothecis ad ornatum fine animo legendi, ib. n. 423.

Pro libris prohibitis, qui in Bibliothecis Regu-

larium forte continentur, quinam incur-

rant,